

### **Vier lijnen besproken in subgroep 1**

- Hester Ligtenberg (G.I)
- Gerda te Brinkhoh (Hof van Twente)
- Peter van den Berg (Attendiz)
- Denise Bosma (Ixta Noa)
- Saskia Prijs (Karakter)

Vragen m.b.t. eerste uitwerking werksessies 1 en 28 maart 2022:

- Wat zijn de sterke kanten van deze uitwerking en lijnen?
- Wat zijn de zwakke punten binnen deze uitwerking en lijnen?
- Welke kansen zijn er aanwezig in het zorglandschap?
- Welke factoren in het zorglandschap vormen een bedreiging voor deze uitwerking?

### **Grove aantekeningen van de bespreking:**

De lijnen herkennen we met elkaar. Vooral het kloppend hart van het sociaal domein. Ook herkenbaar 'de mensen aan het stuur'. Sterk: breed bekeken, ook vanuit sociaal

Vraag die leeft: Van regiovisie naar samenwerkingsagenda. Nu vier lijnen die het geheel beslaan. Maar hoe komen we tot uiteindelijk tot agenda die richting/ sturing geeft?

Vanuit het onderwijs: Er wordt een regionaal kader gemaakt om onderwijs- zorg vorm te geven. 80% van de leerlingen in het speciaal onderwijs (5% van basisonderwijs) ontvangt jeugdhulp. Als het ons lukt om op het niveau van Samen 14 generieke uitgangspunten te maken dan kan dit een doorbraak betekenen. Het moet vanuit het onderwijs collectief gearrangeerd worden. Regulier onderwijs speelt zich meer af in de wijk. Gespecialiseerde meer bovenregionaal: generieke uitgangspunten vanuit samen 14.-> bijvoorbeeld vast bedrag per categorie. Alle kinderen een basisbedrag laag, indien nodig dan hoger. Gaat mee met kind. Nu op gemeentelijk niveau geregeld (bijvoorbeeld OJA en jeugdhulpteam) en wordt niet bovenregionaal gefinancierd. Is versnipperd.. Of we nemen elkaars financieringssysteem (van de grote steden) blindelings over? Allemaal gemeente beleid. Dit is een kans!

Zolang het regulier is, is het prima geregeld. Zodra niet meer in veilig context kan blijven. Parallele ontwikkeling vormgeven. Dit wordt gemist in het stuk tot nu toe (zwak punt).

Op gebied van schakelmomenten en samenwerking:

We hebben besproken dat het stuk aansluit aan bij het onderzoek 'Significant'. Belangrijk dat rollen en taken helder zijn, bijvoorbeeld tussen gemeente en GI.

Ieder werkt vanuit eigen protocol/ belang: Voorbeeld van taxi (financieel). Kaders, vanuit oorsprong.

Vraag of andere financiering helpend kan zijn? Of vanuit vertrouwen werken? Op dit moment zo bureaucratisch. Huidige systeem PxQ. Bij WLZ: planning is realisatie? Jeugdhulp op school: in de context.

We hebben besproken dat er wel wat mag gebeuren bij de inkoop. Vraag is wel of dit wel regionaal op te lossen. Er moet wat veranderen: kan er regionaal wat anders? En durft men dat dan ook? Nu allemaal pilots? Zijn we een landelijk probleem aan het oplossen? Zorg uit de marktwerking...Bedrijfsvoering heeft inmiddels de overhand.

Punt van uithuisplaatsing herkennen we: woonplekken moeten er komen. Daarnaast is een goede analyse nodig: moet het kind behandeld worden? Of het systeem? Moet alles uit de Jeugdwet? Ouders uit WMO? Vanuit de basis: probleem van de ouder meer gezien. Hoe gaan we dat doen?

## **Samenvattend lees je hieronder antwoord op de vier vragen:**

### **Wat zijn de sterke kanten van deze uitwerking en lijnen?**

- Het wordt breed bekeken. Het biedt veel kansen, ook vanuit onderwijs.
- Stuk heel herkenbaar en helder omschreven.
- Op het gebied van uithuisplaatsingen: Eens dat er woonplekken moeten komen voor kinderen die dat nodig hebben.

### **Wat zijn de zwakke punten binnen deze uitwerking en lijnen?**

- Ieder heeft zijn eigen belang.
- Het lijkt een landelijk probleem, hoe lossen we het dan op?

### **Welke kansen zijn er aanwezig in het zorglandschap?**

- Vast bedrag afspreken op niveau van de jeugdhulp voor de leerlingen. Bedrag gaat met de leerling mee naar het speciaal onderwijs. Toegangsmedewerker kijkt mee hoe het in te zetten. Bijv. zoals een OJA medewerker nu werkt. Hierin een eenduidige werkwijze creëren.
- We nemen elkaars onderwijsjeugdhulp financieringswijze blindelings over ten behoeve van het kind. Integrale aanpak.
- Grote keuze maken m.b.t. de inkoop.
- Partijen betrokken bij de jeugdbeschermingsketen moeten blijvend met elkaar in gesprek over de reikwijdte van taken en verantwoordelijkheden van de jeugdbeschermer in relatie tot alle andere ketenpartners, met een nadruk op de lokale (wijk)teams van de gemeenten. Doe dit vanuit een gezamenlijke visie en houdt daarbij rekening met een verlichting van de verantwoordelijkheid en dat het takenpakket van de ene partij, een verzwaaring bij een andere ketenpartij kan betekenen. Sluit wat betreft deze aanbeveling aan bij bestaande ontwikkelingen, zoals het toekomstscenario voor de jeugdbeschermingsketen.
- Zorg moet uit de marktwerking worden gehaald.
- Een goede analyse aan de voorkant om in kaart te brengen wat er aan de hand is, zodat er een samenhangend beeld gevormd wordt en er passende zorg geboden kan worden. Nu wordt daar veel te lang mee gewacht en/of er zijn geen financiële middelen voor.
- Focus op het systeem. Bijv. een rechter die ouders onder toezicht kan stellen i.p.v. alleen het kind.

### **Welke factoren vormen een bedreiging binnen het zorglandschap?:**

- Kunnen we dit wel binnen onze eigen Regio oplossen? Is dit geen landelijk probleem?
- Er wordt vanuit financiële middelen geen (of vaak geen) goede passende hulp gegeven. Op casusniveau is teveel discussie over minuten etc. (P&Q)